

Dr. Maja Hmelak

Nekateri vidiki starševskih pričakovanj glede vzgojiteljevega dela v vrtcih

Znanstveni članek

UDK 373.2+173.5

KLJUČNE BESEDE: otrok, pričakovanja, starši, vrtec, vzgojitelj

POVZETEK – Pričakovanja staršev do vzgojiteljev in dela v vrtcih so se delno spremenila zaradi sprememb družbenih razmer ter potreb družine in otrok. Odločitev za otroka je danes veliko bolj premišljena in načrtna dejavnost, pa tudi otroštvo je postalo veliko bolj nadzorovano in načrtovano. Sem sodi tudi skrbna izbira vrtca. Zato se je spremenilo tudi vzgojiteljevo delo v vrtcu, tako z otrokom kot z njegovimi straši. Avtorica v članku predstavlja rezultate raziskave, v kateri sta preučevali pričakovanja staršev predšolskih otrok do vzgojiteljevega dela, pa tudi njihovega odnosa do otrok in staršev. Vzorec raziskave predstavljajo starši, ki imajo svoje predšolske otroke vključene v vrtece na Štajerskem. Rezultati, ki smo jih pridobili z raziskavo, so spodbudni, saj kažejo na velika pričakovanja staršev, pa tudi določene spremembe. Razlike v pričakovanjih namreč niso toliko odvisne od izobrazbe staršev, ampak predvsem od otrokove starosti.

Scientific paper

UDC 373.2+173.5

KEYWORDS: child, expectations, parents, preschool, preschool teacher

ABSTRACT – Parents' expectations regarding preschool teachers and their work have partially changed due to changes in social conditions and the needs of families and children. Today, the decision to have a child is carefully thought out, while the process itself is thoroughly planned. This reflects in carefully planned and controlled childhood, which also includes a thoughtful selection of a preschool. Therefore, the work requirements of preschool teachers regarding both children and their parents have changed. The article presents the results of a research which examined the expectations of preschool children's parents regarding the work of preschool teachers, as well as preschool teachers' attitude towards preschool children and their parents. The sample represents parents whose children are enrolled in various preschools in the Styria region. The results indicate high expectations of parents, as well as certain changes in their expectations, which primarily depend on the child's age, and in a lesser extent on the parents' education.

1 Uvod

Prišlo je do sprememb v vlogah in oblikah družine, ki jih pogojujejo (tudi) družbene razmere. Pojavila se je pluralizacija družinskih oblik, novo očetovstvo, materinski tip vzgoje, otrokocentrizem. Danes je v družini v ospredju otrok. Otroštvo je postalo veliko bolj nadzorovano in starši zanj ustvarjajo razne projekte, ki ga varujejo pred nevarnostmi, na primer fizičnimi, seksualnimi in moralnimi (Švab, 2001). Starši posvečajo otroku velik pomen in se zanj tudi odločijo veliko bolj premišljeno. Predvsem takrat, ko so prepričani, da bodo otroku lahko nudili največ; tako v psihičnem kot fizičnem in nenazadnje materialnem smislu. Vzgoja v večini družin se je zato

delno (ali povsem) spremenila in večina danes otrok ne vzgajajo več v avtoritarnem stilu, temveč v demokratičnem ali permissivnem stilu.

Vlada prepričanje, da je za otroka potrebno vse najboljše iz več vidikov (Kuhar in Ule, 2003). Na splošno so se spremenile družinske vrednote, ki težijo k postmaterialističnim (Švab, 2001). Zaradi spremenjenega družinskega načina življenja in starih staršev, ki so vse dlje v službi in ne morejo nuditi varstva svojim vnukom, skoraj vsaka družina že potrebuje vrtec. Institucionalna vzgoja v ospredje postavlja otroka in družino, ki se jima prilagaja glede na potrebe. Vzgojitelj postavlja cilje, vodi otroke, jih usmerja na tak način, da se pri tem prilagodi otroškim interesom, individualnim značilnostim otroka, interesom staršev (Vonta, 2009). Vedno večjo pozornost pa vzgojitelj namenja tudi staršem. Ti postajajo vedno aktivnejši pri sodelovanju z vzgojitelji v vrtcih. To se pozna tako pri vedno številnejših načinih sodelovanja, prav tako se odraža v (vedno višjih) pričakovanjih, ki jih gojijo do vzgojitelja, ki skrbi za njihovega otroka.

Najustrezneje je, kadar so vzgojitelji in starši drug z drugim v sodelovalnem, konstruktivnem odnosu, kjer je v ospredju skrb za zdravje, varnost in predvsem razvoj otroka. M. Pšunder (2002) sodelovanje s starši ocenjuje tudi kot vzgojiteljeva dolžnost. M. Primožič (2000) pa na drugi strani kot dolžnost, pravico in odgovornost staršev, da sodelujejo z vzgojiteljem.

Sodelovanje mora biti predvsem vzajemno. Bolj kot starši in vzgojitelj sodelujejo, bolj vzgojitelj pozna pričakovanja staršev in jih lahko po potrebi upošteva. So pa pričakovanja staršev do vzgojiteljev zelo različna. In ravno zaradi sprememb v družinskem življenju ter opažanja spremenjenih potreb in pričakovanj staršev do vzgojiteljev v vrtcih nas je zanimalo, kako pa se te spremembe odražajo v pričakovanjih staršev, ki jih ti gojijo do vzgojiteljevega dela v vrtcu.

Starši se v vzgojno delo vrtca vključujejo iz več razlogov. V prvi vrsti je to vzgojiteljeva dolžnost, da sodeluje s starši, na drugi strani pa je tudi dolžnost, pravica in odgovornost staršev, da sodelujejo pri vzgoji svojega otroka v vrtcu. Zato je pomembno, da vzgojitelji ponudijo staršem informacije o otroku, pa tudi vpogled v vzgojni proces, če je to potrebno. V. Žiber (2005) vidi sodelovanje s starši kot tesno medsebojno povezanost in kot večdimenzionalen zapleten proces, ki temelji na obojestranski pripravljenosti za sodelovanje. Pri sodelovanju s starši je pomembno, na kakšen način vzgojitelj podaja informacije staršem. Najbolj priporočljiva so jaz-sporočila, ki so usmerjena na dejanje in vzgojitelju omogočajo tudi podati negativna čustva. Zaupanje je temelj dobrih odnosov med starši in vzgojitelji. K. Zalar (2005) ob tem poudarja, da k dobri komunikaciji doprinese tudi občutek staršev, da vzgojitelj dobro pozna njihovega otroka in staršem ponudi vpogled v otrokov razvoj in napredek. J. Čujež in I. Virant (2005) dodajata še občutek staršev, da je otrok v vrtcu na varnem, sprejet med sovrstniki in vzgojitelji, da si vzgojitelji vzamejo čas tudi za njihovega otroka. Pomembno je, da so potrebe v trikotniku vzgojitelj-otrok-starši vsestransko zadovoljene. M. Pšunder (2002) dodaja, da je sodelovanje s starši odvisno od pričakovanj staršev, specifičnih pričakovanj, odnosov z vzgojitelji, kompetenc staršev. D.

Logar (2012) iz pedagoške prakse tako predstavlja več vrst sodelovanja s starši in vključevanja staršev v vrtec. Vzgojitelj sodeluje s starši na individualnih pogovorih "na vratih" ob prihodu in odhodu otroka iz vrtca. Na roditeljskih sestankih vzgojitelj splošno informira starše, popoldanske delavnice predstavljajo neformalno obliko druženja in sodelovanja s starši. Starši se lahko vključijo tudi v svet staršev, kjer predstavnik zastopa posamezen oddelek in se zavzema za uresničevanje starševskih interesov.

Ravno preko različnih oblik sodelovanja s starši se najbolj eksplicitno odražajo pričakovanja staršev do vzgojiteljev. Pričakovanja staršev do vzgojiteljev so zelo različna. Starši se sami odločijo, kje bo otrok obiskoval vrtec oziroma predšolsko vzgojo, koliko ur bo preživel v taki oskrbi, izberejo program, ki se jim zdi ustrezen. Ključna dejavnika sta v večini primerov lokacija vrtca in cena (Wise, 2002). S. Antič, A. Trnavčevič in J. Jerman (2011) v svoji znanstveni monografiji podajajo rezultate raziskave o zadovoljstvu staršev z vrtcem, ki se nanaša na kakovost vrtca. Ugotovili so, da starši v prvi vrsti kot najvišji vidik kakovosti ocenjujejo varnost, spoštovanje otroka in načine spodbujanja otrokovih sposobnosti. Prav tako so jim pomembne poglobljeno informiranje o otroku, obveščanje o spremembah, element sprejetosti otroka in element reševanja konfliktov med otroci ter odzivnost vzgojitelja. M. Primožič (2000) ob tem poudarja, da sta v zadnjem desetletju ključnega pomena za pričakovanja staršev v vrtcu upoštevanje družine in potrebe družine. Ob tem navaja ugotovitve Strojina iz leta 1992, ki je razdelil pričakovanja staršev v dve skupini. V prvo skupino je umestil vsa tista, ki so na površju zavesti, kot so informacije o hranjenju, spanju, pridnosti, programu. V drugo skupino pa pričakovanja staršev v ozadju, ki jim pripisuje še večji pomen. V to skupino pa spadajo vprašanja o sprejemanju njihovega otroka, o čustvenem odnosu vzgojiteljice do otroka, kako vzgojiteljica vidi otroka v svojih očeh.

Pričakovanja staršev do vzgojiteljev so vezana predvsem s kakovostjo vrtca, saj starši kakovost vrtca ocenjujejo glede na to, kako vrtec oziroma tam zaposleni vzgojitelji uspejo zadovoljiti njihova pričakovanja in potrebe družine ter otroka. Kakovost lahko gledamo z vidika otrok, z vidika staršev, z vidika širše skupnosti, z vidika izvajalcev predšolske vzgoje, z vidika kakovosti vzgojiteljev, z vidika programa (Vonta, 2009). V Sloveniji se kakovost vrtca meri s sodelovanjem vrtca s starši. Starši so v končni fazi tudi ciljna skupina, ki ocenjuje vrtec. Na začetku vključitve otroka v vrtec starše zanima predvsem, koliko je otrok spal, ali je jokal ipd. Ko otrok že utečeno obiskuje vrtec, pa starše začne zanimati tudi programski vidik vrtca in dejavnosti ter socialna interakcija otroka (Antič, Trnavčevič in Jerman, 2011). Posamezni kazalci so med seboj tesno povezani in kažejo na razvoj otrokove kompetentnosti. Ločimo strukturne kazalce, kot so število otrok v oddelku, razmerje med otroki in odraslimi, izobrazba in usposobljenost strokovnih delavcev. Drugi so procesni kazalci, med katere štejemo socialne interakcije otrok in interakcije z vzgojiteljem, rabo govora v različnih govornih položajih, otrokovo počutje in vključenost, vzgojiteljeva odzivnost na otroke in občutljivost. Tretji kazalci zajemajo vidik sodelovanja s starši (Marjanovič Umek in Fekonja Peklaj, 2008). Za zagotavljanje kakovosti vrtca je ključnega

pomena tudi samoevalvacija vrtca, ki služi za notranje ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti (Marjanovič Umek, Fekonja in Bajc, 2005; povzeto po MacBeath, 2005). Spremenljivke, ki so pomembne pri ugotavljanju kakovosti, so vrsta programa, velikost oddelka, razmerje odrasli–otroci, stopnja izobrazbe strokovnih delavcev, strokovne službe, organizacija in vodenje, vključenost vrtca v skupnost, dobro počutje, vključenost otrok, pozitivne socialne interakcije, socialna občutljivost in odzivnost strokovnih delavcev, raba govora in komunikacija, vzgojni slogi, sodelovanje med zaposlenimi, sodelovanje s starši, spodbujanje otrokovih spoznavnih dejavnosti, govorna kompetentnost (Marjanovič Umek, Fekonja in Bajc, 2005). Ob tem je pomembno, da je v skupini tudi manjše število otrok, saj se jim vzgojitelj tako veliko lažje posveti in jih spozna. Na to je že leta 1990 opozorila tudi K. Špoljar (1990), ki v tem vidi tudi ustrezen način za vzpostavljanje kakovostne vzgoje vseh otrok in vsakega posamezno, pa tudi kakovostnejše vzpostavljanje sodelovanja s starši teh otrok.

2 Cilj raziskave

Cilj empirične raziskave je bil ugotoviti nekatere vidiki pričakovanj staršev glede vzgojiteljevega dela v vrtcih. Osredotočili smo se na pričakovanja staršev o pokritosti kurikula in vzgojiteljevega dela.

Pri omenjenih vidikih nas je zanimal obstoj razlik glede na starost predšolskega otroka (od 1 do 6 let) in doseženo stopnjo izobrazbe anketirancev (od I. do VIII. stopnje).

3 Metodologija

V raziskavi smo uporabili deskriptivno in kavzalno-neeksperimentalno metodo empiričnega pedagoškega raziskovanja.

Vzorec v raziskavi so predstavljali starši, ki imajo otroke stare 1–6 let. Anketiranje smo izvedli na vzorcu 100 staršev, ki imajo svoje otroke vključene v vrtce na Štajerskem. V raziskavo je bilo vključenih največ staršev, katerih otroci so stari 3–4 leta (40,3 %). Starše smo povprašali tudi po stopnji izobrazbe, pri čemer jih ima največ doseženo IV. in V. stopnjo izobrazbe (51,2 %).

Zbiranje podatkov je potekalo s pomočjo anketnega vprašalnika. Ta je vseboval vprašanja o pričakovanjih staršev glede dela vzgojiteljev in kako se njihova pričakovanja kasneje kažejo pri delu vzgojiteljev. Vprašanja so bila zaprtega tipa.

Obdelava podatkov je potekala s pomočjo programa SPSS. Vse dobljene podatke smo prikazali s tabelami. Podatkom pri vprašanih zaprtega tipa smo določili absolutne (f) in odstotne (f%) frekvence. Odvisne zveze med temi spremenljivkami smo

analizirali s χ^2 -preizkusom. Pri analizi razlik o pričakovanjih staršev o pokritosti kurikula in vzgojiteljevega dela smo glede na starost otrok in izobrazbo anketirancev izvedli enofaktorsko analizo variance.

4 Rezultati in interpretacija

Najprej nas je zanimalo, ali anketiranci, torej starši, ocenjujejo, da so se njihova pričakovanja do dela v vrtcih in samih vzgojiteljev spremenila. V nadaljevanju pa smo nato pogledali, katera so področja vzgojiteljevega dela, kjer se kažejo spremembe v pričakovanjih staršev.

Tabela 1: Števila (f) in strukturni odstotki (f%) odgovorov anketirancev na vprašanje o spremembi pričakovanj staršev do vzgojiteljev.

Pričakovanja		Starost otroka			Stopnja izobrazbe				Skupaj
		1–2 leti	3–4 leta	5–6 let	I., II., III.	IV., V.	VI., VII.	VII/2, VIII.	
So se spremenila	f	15	22	25	0	27	27	8	62
	f%	24,2	35,5	40,3	0,0	43,5	43,5	12,9	29,4
Delno so se spremenila	f	25	43	43	2	60	45	4	111
	f%	22,5	38,7	38,7	1,8	54,1	40,5	3,6	52,6
Niso se spremenila	f	6	20	85	0	21	16	1	38
	f%	15,8	52,6	40,3	0,0	55,3	42,1	6,2	18,0
Skupaj	f	62	111	38	2	108	88	1	211
	f%	29,4	52,6	18,0	0,9	51,2	41,7	7,7	100,0
		$\chi^2 = 3,195$ g = 4; p = 0,526			$\chi^2 = 9,532$ g = 6; p = 0,146				

Na podlagi χ^2 -preizkusa ugotavljamo, da ničelno hipotezo pri pričakovanjih staršev do vzgojiteljev obdržimo. Statistično značilne razlike anketirancev ne obstajajo tako glede na starost otroka kot tudi ne glede na kraj bivanja in stopnjo izobrazbe anketirancev.

Več kot polovica (52,6%) anketiranih meni, da so se pričakovanja staršev do vzgojiteljev delno spremenila, kar 29,4 odstotka pa, da so se spremenila. Ugotavljamo, da večina staršev zaznava več ali pa vsaj del sprememb, kar je zagotovo tudi posledica spremenjenega načina življenja in pogleda na vzgojo in izobraževanje predšolskih otrok v zadnjih letih. Bolj kot v prejšnjih letih od vzgojitelja pričakujejo, da zelo dobro pozna otroka, njegovo delovanje, čustvovanje, razmišljanje, pa tudi

strahove, stiske in dileme. Ob tem je vedno večji poudarek še na intenzivnejšem sodelovanju z družino. Kot lahko vidimo iz zaznav strokovnih delavcev v vrtcih izpred nekaj let, je M. Primožič (2000) že pred nekaj leti zaznavala precejšnje spremembe. Poudarila je, da je v zadnjem desetletju opaziti predvsem porast pričakovanj staršev do vrtca glede upoštevanja družine in prilagajanja potrebam družine.

Ker nas je zanimalo, na katerih področjih starši pričakujejo največ, smo v nadaljevanju anketirance spraševali o pričakovanjih na področjih dela iz uradnega kurikula, prav tako pa smo se osredotočili še na področje prikritega kurikula in komunikacije ter drugih socialnih veščin strokovnih delavcev vrtca.

Tabela 2: Števila (f) in strukturni odstotki (f%) odgovorov anketirancev o pričakovanju pokritosti kurikularnega področja v vrtcu.

Kurikularno področje		Ne pričakujem (1)	Včasih pričakujem (2)	Niti ne pričakujem niti pričakujem (3)	Pogosto pričakujem (4)	Vedno pričakujem (5)	Skupaj	Povprečna ocena trditve
	f	f%	f%	f%	f%	f%	f%	
Gibanje	f	1	5	6	83	116	211	4,45
	f%	0,5	2,4	2,8	39,3	55,0	100,0	
Jezik	f	1	5	18	89	98	211	4,31
	f%	0,5	2,4	8,5	42,2	46,4	100,0	
Narava	f%	0	5	19	104	83	211	4,25
	f%	0,0	2,4	9,0	49,3	39,3	100,0	
Družba	f	0	8	24	98	81	211	4,19
	f%	0,0	3,8	11,4	46,4	38,4	100,0	
Umetnost	f	3	18	48	91	51	211	3,80
	f%	1,4	8,5	22,7	43,1	24,2	100,0	
Matematika	f	8	25	49	94	35	211	3,58
	f%	3,8	11,8	23,2	44,5	16,6	100,0	

Kot lahko razberemo iz tabele, anketirani starši v vrtcu v največji meri pričakujejo pokritost področja *Gibanje* (4,45) iz *Kurikula*. Vedno ga pričakuje kar 55 odstotkov anketiranih staršev. Ugotovljamo, da se starši vedno bolj zavedajo pomembnosti gibanja, saj ga današnjim otrokom, ki večino časa preživijo pred televizijo ali računalnikom, zelo primanjkuje. T. Štemberger (2004) ob tem opozarja, da se pomanjkanje gibanja odraža predvsem na otrokovem zdravju in psihosomatskem statusu ter da morajo tako starši kot vzgojitelji spodbujati gibanje otrok.

Povprečne ocene trditvev prav tako kažejo, da starši v večji meri pričakujejo tudi pokritost kurikularnih področij *Jezik* (4,31), *Narava* (4,25) in *Družba* (4,19). Presenetilo pa nas je, da starši v najmanjši meri pričakujejo pokritost kurikularnega področja

Matematika (3,58). Pričakovali smo večjo pokritost, saj so zgodnje izkušnje z matematiko pomembne za otrokov razvoj.

V vsakem primeru pa so rezultati spodbudni, saj se vse ocene gibljejo nad 3,5. Nagibajo se k oceni 4, kar pomeni "pogosto pričakujem". Torej vsem področjem dajejo precej veliko težo. Ni sicer statistično značilnih razlik, kar smo že ugotavljali. A to ocenjujemo kot pozitivno, saj bi nas bolj skrbelo, če bi se starši osredotočili le na eno področje in bi zagovarjali pokritost le določenih dejavnosti.

Tabela 3: Izidi enofaktorske analize variance v pričakovanju pokritosti kurikularnih področij glede na starost otrok.

Kurikularno področje	Starost otroka	Numerus	Aritmetična sredina	Standardni odklon	Preizkus homogenosti varianc		Preizkus razlik aritmetičnih sredin	
		n	$\bar{x}$	s	F	P	F	P
Gibanje	1–2 leti	46	4,5217	0,58648	0,597	0,552	0,225	0,798
	3–4 leta	85	4,4471	0,71557				
	5–6 let	80	4,4375	0,77694				
	Skupaj	211	4,4597	0,71183				
Jezik	1–2 leti	46	4,4348	0,68806	0,243	0,785	0,845	0,431
	3–4 leta	85	4,3176	0,78999				
	5–6 let	211	4,2500	0,78756				
	Skupaj	80	4,3175	0,76757				
Umetnost	1–2 leti	46	3,9783	0,90650	0,979	0,377	1,041	0,355
	3–4 leta	85	3,7647	0,92127				
	5–6 let	211	3,7375	1,00308				
	Skupaj	80	3,8009	0,95029				
Družba	1–2 leti	46	4,3043	0,81294	0,938	0,393	1,092	0,337
	3–4 leta	85	4,2235	0,74604				
	5–6 let	80	4,1000	0,80505				
	Skupaj	211	4,1943	0,78386				
Narava	1–2 leti	46	4,4783	0,58648	0,263	0,769	3,178	0,044
	3–4 leta	85	4,2353	0,70114				
	5–6 let	80	4,1500	0,78111				
	Skupaj	211	4,2559	0,71773				
Matematika	1–2 leti	46	3,8043	0,93380	0,688	0,504	1,472	0,232
	3–4 leta	85	3,5529	0,99410				
	5–6 let	80	3,4875	1,09074				
	Skupaj	211	3,5829	1,02190				

Ocenjujemo, da je pomembno, da zna vzgojitelj vsa kurikularna področja pokriti in izvajati dejavnosti za vsa področja. Za celosten razvoj otroka so pomembna vsa področja, na kar opozarjajo tudi R. Elke, H. Butcher in M. Lee (2009), ki ocenjujejo, da otroci v vrtcu napredujejo hitreje in uspešneje v primerjavi s tistimi, ki vrtca ne obiskujejo. Napredek je viden predvsem v otrokovem razvoju socialnih interakcijah, intelektualnem razvoju, koncentraciji, postanejo samostojnejši.

Preizkusi homogenosti varianc nam kažejo, da so predpostavke v pokritosti pričakovanja kurikularnih področij *Gibanje, Jezik, Umetnost, Družba* in *Matematika* upravičene. Splošni t-preizkus nam je pokazal, da ni statistično značilnih razlik med povprečji v pričakovanju pokritosti med temi kurikularnimi področji.

Izid splošnega t-preizkusa razlik v pričakovanju pokritosti kurikularnega področja Narava je pokazal statistično značilno razliko glede na starost otrok (0,044). Zanimivo je, da največ staršev, ki ima otroke stare 1–2 let, pričakuje pokritost kurikularnega področja Narava. Predpostavljamo, da se staršem zdi pomembno, da otrok v starosti 1–2 let spozna naravo z vsemi svojimi čutili, saj mu je vse okrog njega zanimivo.

Pri pregledu aritmetičnih sredin ugotavljamo, da je pri vseh kurikularnih področjih najvišje pričakovanje v starosti otrok 1–2 let. To se izključuje z vprašanjem, kjer so starši odgovarjali na vprašanje o poznavanje *Kurikula*, in se je izkazalo, da ga ravno najmanj poznajo starši otrok, ki so stari 1–2 let. Zato predpostavljamo, da so starši odgovarjali predvsem glede na to, koliko se jim posamezna področja zdijo pomembna.

Iz preizkusov homogenosti varianc vidimo, da so predpostavke v vseh kurikularnih področjih upravičene. Preizkus razlik aritmetičnih sredin pa pokaže, da ne obstajajo statistično značilne razlike glede na stopnjo izobrazbe anketiranih. V vseh primerih ničelno hipotezo zavržemo.

V pričakovanju pokritosti kurikularnega področja *Jezik* najbolj izstopajo starši s I., II. in III. stopnjo izobrazbe, in sicer temu področju pripisujejo najmanj poudarka. Jezik se jim ne zdi tako pomemben kot druga kurikularna področja. Kurikularnemu področju *Gibanje* pa pripisujejo največji pomen starši s VII./2 in VIII. stopnjo izobrazbe (4,6154). Predpostavljamo, da so ti starši v največji meri zavedajo pomena gibanja za zdravje in celostni razvoj svojih otrok.

Pri pregledu aritmetičnih sredin še ugotavljamo, da na splošno starši z višjo stopnjo izobrazbe pripisujejo vsem kurikularnim področjem višji pomen v primerjavi s starši z nižjo stopnjo izobrazbe. Prav tako velja obratno; manj izobraženi starši pripisujejo manjši pomen pokritosti kurikularnih področij. Na podlagi teh izsledkov moramo zato še posebno pozornost nameniti manj izobraženim staršem ter jim približati pomen dela in življenja v vrtcu za vsestranski razvoj njihovega otroka na način, da ga bodo sprejeli in vsaj delno uresničevali tudi v okviru družinskega življenja.

Tabela 4: Izid enofaktorske analize variance v pričakovanju pokritosti kurikularnih področij glede na stopnjo izobrazbe anketiranih

Kurikularno področje	Stopnja izobrazbe	Numerus	Aritmetična sredina	Standardni odklon	Preizkus homogenosti varianc		Preizkus razlik aritmetičnih sredin	
		n	$\bar{x}$	s	F	P	F	P
Gibanje	I., II., III.	2	4,0000	1,41421	1,687	0,171	0,984	0,401
	IV., V.	108	4,3981	0,76047				
	VI., VII.	88	4,5227	0,66050				
	VII./2, VIII.	13	4,6154	0,50637				
	Skupaj	211	4,4597	0,71183				
Jezik	I., II., III.	2	3,5000	0,70711	2,054	0,107	1,875	0,135
	IV., V.	108	4,2500	0,86603				
	VI., VII.	88	4,3750	0,63086				
	VII./2, VIII.	13	4,6154	0,65044				
	Skupaj	211	4,3175	0,76757				
Umetnost	I., II., III.	2	3,5000	2,12132	1,407	0,242	0,147	0,932
	IV., V.	108	3,8056	0,97116				
	VI., VII.	88	3,7841	0,91537				
	VII./2, VIII.	13	3,9231	0,95407				
	Skupaj	211	3,8009	0,95029				
Družba	I., II., III.	2	4,0000	1,41421	0,825	0,481	1,606	0,189
	IV., V.	108	4,1019	0,84211				
	VI., VII.	88	4,2614	0,71910				
	VII./2, VIII.	13	4,5385	0,51887				
	Skupaj	211	4,1943	0,78386				
Narava	I., II., III.	2	3,5000	0,70711	0,346	0,792	1,115	0,344
	IV., V.	108	4,2407	0,75962				
	VI., VII.	88	4,2614	0,68639				
	VII./2, VIII.	13	4,4615	0,51887				
	Skupaj	211	4,2559	0,71773				
Matematika	I., II., III.	2	2,5000	0,70711	0,801	0,494	0,798	0,496
	IV., V.	108	3,5833	1,06011				
	VI., VII.	88	3,5909	0,96652				
	VII./2, VIII.	13	3,6923	1,10940				
	Skupaj	211	3,5829	1,02190				

Prikaz in interpretacija pridobljenih podatkov o pričakovanjih staršev do vzgojiteljev

Staršev smo ponudili številne trditve, ki smo jih kasneje pri obdelavi podatkov zaradi ustrežnejše in bolj kakovostne interpretacije združili v štiri glavne skupine, za katere ocenjujemo, da so pomembne pri vidiku sodelovanja in pričakovanj staršev. In sicer so to: interakcija z otrokom, prikriti kurikulum, interakcija s starši, kurikulum.

Nekaj primerov trditve v posamezni kategoriji:

Interakcija z otrokom

- Da otroka vedno potolaži, kadar je žalosten.
- Da poskrbi, da otroka v skupino sprejmejo drugi otroci.
- Da se z otrokom igra po njegovi izbiri.
- Da rešuje konflikte med otroki.
- Da spodbuja interakcije z drugimi otroki.
- Da spodbuja otrokove individualne sposobnosti.

Prikriti kurikulum

- Da otroku pomaga pri oblačenju jakne, bunde.
- Da otroku zaveže vezalke.
- Da otroka hrani.
- Da pospravi za otrokom po prehranjevanju.
- Da pozna otrokove prehranjevalne navade.
- Da otroku pomaga pri umivanju.
- Da otroka preobleče, kadar se polula.
- Da otroka preobleče, kadar se umaže pri hranjenju.
- Da otroku pripravi rojstnodnevno praznovanje.
- Da pospravi igrače, s katerimi se je otrok igral.
- Da otroka uspava.
- Da ve, česa otrok ne mara, in to tudi dosledno upošteva.
- Da pozna otrokove strahove.
- Da pozna otrokove navade.
- Da pozna otrokovo počutje.
- Da otroka pestuje.
- Da skrbi za igrače, ki jih otrok prinese v vrtec od doma.

Interakcija s starši

- Da starše poglobljeno informira o otroku.
- Da starše obvešča o spremembah v vrtcu.
- Da z otrokom pripravi voščilnico za starše, darilce za materinski dan ...

Kurikul

- Da pri dejavnostih vključuje vsa področja iz kurikula.
- Pričakovanje pokritosti kurikularnih področij: gibanje, jezik, umetnost, družba, narava, matematika.

Tabela 5: Izid enofaktorske analize variance pričakovanj staršev do vzgojiteljev glede na starost otroka, ki ga imajo vključenega v vrtec

<i>Pričakovanja</i>	<i>Starost otroka</i>	<i>Numerus</i>	<i>Aritmetična sredina</i>	<i>Standardni odklon</i>	<i>Preizkus homogenosti varianc</i>		<i>Preizkus razlik aritmetičnih sredin</i>	
		<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>s</i>	<i>F</i>	<i>P</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
Interakcija z otrokom	1–2 leti	46	24,3478	3,09995	4,825	0,009	3,680	0,027
	3–4 leta	85	22,9294	3,90905				
	5–6 let	80	22,2125	5,09826				
	Skupaj	211	22,9668	4,31099				
Prikriti kurikul	1–2 leti	46	57,8913	12,55429	0,294	0,746	23,592	0,000
	3–4 leta	85	46,9529	11,44543				
	5–6 let	80	42,7125	12,29716				
	Skupaj	211	47,7299	13,24811				
Interakcija s starši	1–2 leti	46	12,7174	1,89342	4,382	0,014	1,405	0,248
	3–4 leta	85	12,2471	2,24089				
	5–6 let	80	12,0000	2,59015				
	Skupaj	211	12,2559	2,31782				
Kurikul	1–2 leti	46	3,9348	1,21842	0,28	0,973	1,405	0,248
	3–4 leta	85	3,8471	1,19030				
	5–6 let	80	3,8000	1,14073				
	Skupaj	211	3,8483	1,17341				
Drugo	1–2 leti	46	0,3043	1,00818	4,941	0,008	0,191	0,826
	3–4 leta	85	0,2824	1,03062				
	5–6 let	80	0,5625	1,50815				
	Skupaj	211	0,3934	1,23124				

Če pogledamo t-preizkus, ugotovimo, da obstajajo statistično značilne razlike med povprečji pri pričakovanjih za interakcije z otrokom ($P = 0,027$) in pričakovanju izvajanja prikritega kurikula ($P = 0,000$). Starši, ki imajo otroka, starega 1–2 leti, pričakujejo več interakcij kot tisti, ki imajo otroka starega 5–6 let. Izid smo pričakovali, saj je bilo med ponujenimi trditvami veliko takšnih, ki so pomembne predvsem

za starše najmlajših otrok, ki se v vrtec šele vključujejo. Pri otrocih, starih 1–2 leti, je še posebej pomembno, da jih vzgojitelj potolaži, kadar so žalostni, da poskrbi, da ga sprejmejo drugi otroci v skupino, da se tudi kdaj igra z njim po njegovi želji in rešuje konflikte, povezane z igračami. Starejši otroci pa potrebujejo že več interakcij z vrstniki, bolj se zavzemajo za svoje vrstnike.

Tabela 6: Izid enofaktorske analize variance pričakovanj staršev do vzgojiteljev glede na stopnjo izobrazbe anketirancev

Kurikularno področje	Stopnja izobrazbe	Numerus	Aritmetična sredina	Standardni odklon	Preizkus homogenosti varianc		Preizkus razlik aritmetičnih sredin	
		<i>n</i>	$\bar{x}$	<i>S</i>	<i>F</i>	<i>P</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
Interakcija z otrokom	I., II., III.	2	28,0000	2,82843	1,927	0,126	1,039	0,376
	IV., V.	108	22,9537	0,45712				
	VI., VII.	88	22,7841	0,41348				
	VII./2, VIII.	13	23,5385	0,85196				
	Skupaj	211	22,9668	0,29678				
Prikriti Kurikul	I., II., III.	2	59,0000	1,41421	4,244	0,006	0,999	0,395
	IV., V.	108	48,6296	14,45043				
	VI., VII.	88	46,2955	11,32808				
	VII./2, VIII.	13	48,2308	15,33598				
	Skupaj	211	47,7299	13,24811				
Interakcija s starši	I., II., III.	2	15,0000	0,0000	1,545	0,204	1,069	0,363
	IV., V.	108	12,3241	2,43736				
	VI., VII.	88	12,1250	2,19096				
	VII./2, VIII.	13	12,1538	2,19265				
	Skupaj	211	12,2559	2,31782				
Kurikul	I., II., III.	2	4,0000	1,41421	2,930	0,035	1,452	0,229
	IV., V.	108	3,7222	1,26663				
	VI., VII.	88	3,9205	1,04190				
	VII./2, VIII.	13	4,3846	1,12090				
	Skupaj	211	3,8483	1,17341				
Drugo	I., II., III.	2	0,0000	0,00000	0,325	0,807	0,068	0,977
	IV., V.	108	0,3981	1,21471				
	VI., VII.	88	0,3977	1,25524				
	VII./2, VIII.	13	0,3846	1,38675				
	Skupaj	211	0,3934	1,23124				

Prav tako obstaja statistično značilna razlika v pričakovanju prikritega kurikula. Izid rezultatov ocenjujemo kot pričakovan, saj starši, ki imajo otroke stare 1–2 leti, pričakujejo več na področju prikritega kurikula. Kar je logično zaradi potreb otroka, saj mlajši, kot je otrok, več neposrednega stika z vzgojiteljem potrebuje. Vzgojitelj mu pomaga pri oblačenju, hranjenju, umivanju, pospravljanju, saj vsega ne zmore sam. Zato ni presenetljivo, da so pričakovanja staršev, ki imajo mlajše otroke, tudi večja.

Pod drugo, kjer se ni pokazala statistično značilna razlika, so anketirani navedli, da od vzgojiteljev pričakujejo še: da jih pokličejo na mobilni telefon ali v službo ob (morebitnih) zdravstvenih spremembah otroka; da za komunikacijo s starši uporabljajo sodobne komunikacijske poti; da poslušajo želje staršev; da imajo vzgojitelji otroka v sebi in se radi smejejo; da otroka vedno pohvalijo pri njegovem ustvarjanju; da otroku povedo, kaj je prav in kaj ne.

Preizkusi aritmetičnih sredin nam kažejo, da v vseh petih predpostavkah glede na stopnjo izobrazbe ni statistično značilnih razlik. Kljub temu, da ne obstajajo statistično značilne razlike, pa razlike dejanske so. Ugotavljamo, da največ interakcij z otrokom (28,000) in interakcij s starši (59,000) pričakujejo starši otrok s I. in II. stopnjo izobrazbe. Kar pomeni, da se tem staršem zdi pomembno, da vzgojitelj otroka vedno, kadar je žalosten, potolaži; da poskrbi, da ga v skupino sprejmejo drugi otroci; da se igra z otrokom po njegovi izbiri; da rešuje konflikte med otroki; da spodbuja interakcije z drugimi otroki in da spodbuja individualne sposobnosti. Prav tako največ staršev z najnižjo izobrazbo pričakuje največ izvajanja prikritega kurikula, kar smo tudi pričakovali. Pokritost Kurikula pa v največji meri (4,3846) pričakujejo najbolj izobraženi starši.

5 Sklep

Pričakovanja staršev do vzgojiteljev so se vsaj delno spremenila zaradi sprememb družbenih razmer in potreb družine ter otrok. Rezultati, ki smo jih pridobili z raziskavo, so spodbudni, saj kažejo na velika pričakovanja staršev, pa tudi določene spremembe. Razlike v pričakovanju niso toliko odvisne od izobrazbe staršev, pač pa predvsem od starosti otroka. Pričakovanja staršev mlajših otrok se v določenih primerih razlikujejo od drugih, določena pa so si enaka. Kar je razumljivo in pričakovano. Potrebe mlajšega otroka se v določenih segmentih razlikujejo, kar pomeni, da se z leti spreminjajo tudi pričakovanja staršev glede njihovih otrok in seveda tudi samega sodelovanja z vzgojitelji v vrtcih. Medtem ko je staršem mlajših otrok pomembnejše to, kar uvrščamo pod prikriti kurikulum (nega, higiena, prehrana, počitek) in samo interakcijo z otroki v skupini, pa se starši starejših otrok že bolj osredotočajo na vsebine vzgojno-izobraževalnega dela v vrtcu (torej, področje kurikula). In zato nekoliko več in višja pričakovanja od vzgojiteljev na tem področju.

Seveda pa bi bilo zanimivo pogledati še z vidika vzgojiteljev, česar sedaj nismo raziskovali. Smiselno bi bilo izvesti še raziskavo o pričakovanih vzgojiteljev ter izsledke obeh nato med seboj primerjati.

Maja Hmelak, PhD

Some aspects of parents' expectations regarding the work of preschool teachers

Parents' expectations regarding preschool teachers and their work have partially changed due to changes in social conditions and the needs of families and children.

Family has undergone various changes in the postmodern era. Pluralism of family forms emerged, which includes changes in family formations, as well as changes in the proportions of different family types. Moreover, pluralism can be observed in lifestyles; the increasing deformatisation of relationships, growing number of divorces and reproduction which is not closely tied to marriage. LAT-phase appears, meaning that parents and children live both together and apart at the same time. This results in the prolongation of youth and delayed parenthood. The increasing number of reorganised families is closely tied to divorce rates. In terms of marital changes, a remarkable rise of informal marriages can be noted, which is known as deformatisation of relationships (Švab, 2001). Statistical data from the Statistical Office of Republic of Slovenia are the most suggestive of the mentioned changes. Statistics indicate that the number of families is increasing; however, these are small families, and the most common type of family is a married couple with children. In almost half of single parent families, the parent is over 50 years old, while one quarter of families are without children or children do not live with their parents. The average family in Slovenia has three or four members, while the largest family had, in the time of the last census in 2005, 11 children. Key changes occur in the gender and age structure of family life, as family members acquire new family roles. The postmodern family is characterised by the emergence of new fatherhood, marking a change in the role of the father. Father used to be the main authoritarian figure; now he is actively involved in family life, meaning that he is engaged in childcare and various family activities. The father's role during pregnancy is noticeably more active, as he accompanies his partner to gynaecological examinations and reads appropriate literature (Švab, 2001).

In order for individuals to be autonomous, to avoid an enormous responsibility, and to evade serious obligation, the decision to have a child is carefully thought out (Kuhar & Ule, 2003). Childhood is increasingly controlled, as parents want to protect their children from harm, may it be physical, sexual or ethical. Children are often seen as a measure of their parents' success, and parents raise them with this in mind. Consequently, children want to meet their parents' expectations; however, when they cannot fulfil them, they are faced with negative feelings.

The phenomenon of child-centricity is reflected in the fact that children are in the centre of all family events. Protective childhood is characterised by intensification of child care. Even though parents see children as individuals, they increase their control over them (Švab, 2001). Protective childhood poses a problem especially when children are enrolled in preschool, because preschool teachers do not take care of one child, but of a group of children.

Different understandings of children, changes in family structure and changes in parents' expectations contribute to the transformation of preschool teachers' work requirements. Preschool teachers today have a different perspective on children, as their work is based on approaches that differ from those used in the past (Primožič, 2003).

Parents engage in preschool's educational activities due to various reasons. Preschool teachers have a duty to cooperate with parents (Pšunder, 2000). However, it is parents' duty, right and responsibility to be involved in preschool's educational activities (Primožič, 2000). Preschool teachers provide parents with valuable information about their children and enable them to be a part of the educational process (Pšunder, 2000). V. Žiber (2005) sees preschool teachers' cooperation with parents as a close relationship between the two parties and as a complex multi-dimensional process based on mutual willingness to cooperate. When working with parents, it is important how preschool teachers deliver information. Zalar (2005) emphasises that when parents feel that preschool teachers know their child well and offer them an insight into the child's development, the cooperation between the two parties will be satisfactory. J. Čujež and I. Virant (2005) believe that factors such as parents' feeling of the child being safe in preschool, accepted both by peers and preschool teachers, as well as that preschool teachers devote enough time to every child, also have an impact on cooperation between parents and preschool teachers. It is important that the needs of preschool teachers, parents and children are satisfied, as this enhances the quality of cooperation between all parties. M. Pšunder (2002) points out that the cooperation between preschool teachers and parents depends on parents' expectations, specific expectations, relationship with preschool teachers, including their competence.

The pressure on the effectiveness of parent-preschool teacher cooperation has increased. D. Logar (2012) describes various types of cooperation between parents and preschool teachers derived from practice. Preschool teachers talk to parents individually when they bring their children to preschool, and when they come to collect them. Parent-teacher meetings are used to inform parents of what is happening in preschool, while afternoon workshops provide a chance for informal socialising between parents and preschool teachers. Parents may also take part in parents' council as representatives of individual preschool departments and advocate for the implementation of parental interests.

Parents' expectations towards the work of preschool teachers vary. Parents are the ones who decide which preschool their child will attend, how many hours he or she will spend there, and which programme they deem appropriate. The key factors, in most cases, are the location of preschool and costs (Wise, 2002). Parents expect that pre-

schools will promote interaction between children as well as that preschool teachers will guide children with suggestions and ideas, as they believe that children learn a great deal in this way. In their scientific monograph, S. Antič, A. Trnavčević and J. Jerman (2001) present the results of a survey examining parents' satisfaction with the preschool's quality. The results indicate that parents rated safety, respect for children, and how preschool teachers promote children's abilities as the highest aspects of quality. Of importance is also providing in-depth information about children, informing them of any changes regarding children, acceptance of children, resolving conflicts between children, and preschool teacher's responsiveness. M. Primožič (2000) notes that in the last decade, preschool teachers report that parents expect family as such and its specific needs to be taken into account. Strojín (1992, in: Primožič, 2000) divided parents' expectations in two groups. Expectations that are on the surface of consciousness, such as information on feeding, sleeping, obedience of children and information about the preschool programme, are placed in the first group. Those expectations which are of great importance, but are not in the foreground, belong in the second group; how well a child is received in a group of peers, the emotional relationship of a preschool teacher to the child and the preschool teacher's perspective of the child.

Based on the results we obtained while conducting our own research on parents' expectations regarding preschool teachers' work, we can confirm that certain changes have occurred in the expectations of parents. In particular, the research shows that parents have high expectations in all areas of work in preschool. Expectations primarily depend on the child's age rather than on parents' education, which is understandable and expected. Parents whose children are between one and two years old expect more interaction in all areas of work in preschool, as they are experiencing the system of preschool education for the first time, in comparison with those parents who have children aged between five and six, and are already familiar with the preschool educational system. We were not surprised by the outcome, since the arguments we mentioned in this group of questions were particularly important for the youngest children. It is especially important for children aged between one and two to be soothed by preschool teachers, to be accepted by their peers, to play with their preschool teachers from time to time, and to have conflicts regarding toys sharing resolved by preschool teachers. Older children need more interaction with their peers and are also more committed to them. Parents with children aged between one and two also have higher expectations when it comes to hidden curriculum; they expect that preschool teachers will help their child with feeding, washing, cleaning and getting dressed, as they cannot perform those activities on their own. The needs of younger children differ from the needs of older children; consequently, as children get older, parents' expectations regarding their children's abilities and cooperation with preschool teachers change. While the parents of younger children focus on what is described as hidden curriculum (childcare, hygiene, nutrition, rest) and the interaction among children, the parents of older children place more importance on the content of preschool educational programme; therefore, their expectations regarding the work of preschool teachers are higher. We were not surprised by the fact that covering the curriculum to the greatest extent is expected by the most educated parents.

LITERATURA

1. Antič, S., Trnavčević, A., Jerman, J. (2011). *Sodoben vrtec – zadovoljni starši*. Ljubljana: Pedagoški inštitut.
2. Čujež, J., Virant, I. (2005). *Komunikacijski trikotnik: vzgojitelj-otrok-starši*. V B. Vrbovšek (Ur.), *Prikriti kurikulum v kurikulumu – rutina ali izziv v vrtcu*. Ljubljana: Supra, str. 168–170.
3. Diković, M., Tatković, S., Legović, M. (2016). *Stjecanje i razvijanje kompetencija odgojitelja u inicijalnom obrazovanju*. V N. Tatković, M. Radetić-Paić, I. Blažević (ur.), *Kompetencijski pristup kvaliteti ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja*. Medulin-Pula: DV Medulin, Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli, str. 155–172.
4. Elke, R., Butcher, H., Lee, M. (2009). *Whose Childhood is it?: The Roles of Children, Adults and Policy Makers*. Pridobljeno dne 6.2.2014 s svetovnega spleta: http://books.google.si/books?id=b9kTgJczlOEC&printsec=frontcover&dq=the+role+of+child&hl=sl&sa=X&ei=7Zv3UsnWEoG8ygOi3YLIAQ&redir_esc=y#v=onepage&q=the%20role%20of%20child&f=false.
5. Kuhar, M., Ule, M. (2003). *Mladi, družina, starševstvo. Spremembe življenjskih potekov v pozni moderni*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
6. Logar, D. (2012). *Delovni odnos med vzgojiteljem in starši*. V Željcnov Senčar, M. (Ur.), *Sodelovanje med vrtcem in starši "Družinami"*. Ljubljana: MiB, str. 35–42.
7. Marjanovič Umek, L., Fekonja, U., Bajc, K. (2005). *Pogled v vrtec*. Ljubljana: Državni izpitni center.
8. Marjanovič Umek, L., Fekonja Peklaj, U. (2008). *Sodoben vrtec: možnosti za otrokov razvoj in zgodnje učenje*. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni inštitut Filozofske fakultete.
9. Primožič, M. (2000). *Vrtec v vlogi dopolnjevanja družinske vzgoje skozi čas*. V Bezenšek, J. (Ur.), *Družina, otrok, vrtec*. Slovenske Konjice: Vrtec, str. 34–38.
10. Pšunder, M. (2002). *Kaj vzgojitelj more in mora*. V Bezenšek, J. (Ur.), *Družina, otrok, vrtec*. Slovenske Konjice: Vrtec, str. 34–38.
11. Špoljar, K. (1990). *Kvaliteta odgoja u predškolskoj ustanovi i obrazovanje odgajatelja*. V Blažič, M. (Ur.), *Vzgojitelj kreator predšolske vzgoje*. Novo mesto: Društvo pedagoških delavcev Dolenjske, str. 48–51.
12. Švab, A. (2001). *Družina: od modernosti k postmodernosti*. Ljubljana: Znanstveno in publicistično središče.
13. Vonta, T. (2009). *Razvoj pedagoških idej v organizirani predšolski vzgoji*. Ljubljana: Pedagoški inštitut.
14. Zalar, K. (2005). *Interakcije, komunikacija in socialno učenje v vrtcu*. V Vrbovšek, B. (Ur.), *Prikriti kurikulum v kurikulumu – rutina ali izziv v vrtcu*. Ljubljana: Supra, str. 164–167.
15. Žiber, V. (2005). *Osebnostne prvine komunikacije*. V Vrbovšek, B. (Ur.), *Prikriti kurikulum v kurikulumu – rutina ali izziv v vrtcu*. Ljubljana: Supra, str. 156–158.
16. Wise, S. (2002). *Parent's Expectations, Values and Choice of Child Care. Connections to Culture. Family Matters*, 61, 48-55. Pridobljeno dne 6.2.2014 s svetovnega spleta: <http://web.a.ebscohost.com.ezproxy.lib.ukm.si/ehost/pdfviewer/pdfviewer?sid=bbc501cd-56ad-405c-ad95-562dad40f074%40sessionmgr4002&vid=1&hid=4114>.